

blk - ק"צ ע"א

בימי השופטים יצא הא רות, ובת עגנון מלך מואב היתה. מות עגנון, שהרג אותו האрод, ומנו מלך אחר, וזה בתו שגשגרה, והיתה בביה אומן, וברשי מואב. כיון שבא שם אלימלה, לבקשת לבנו.

ואם תאמר שאלי מלך גירה שם לא. אלא כל דברי הבית ואכל משתה למדרה. מתי התגירה? אחרי שהלכה עם נעמי, אז אמרה רות א' עמק עמי ולא היה אלהי. נעמה יצאה בבני עמו בימי דוד. בשירותה רוח מקדש על דוד, אמר לו, דוד, פשׁפּודתי את כל העולם והפלתי גורלות, ישראלי חבל נחלתו היה, וכתרתי מה שעשו מואב בחול נחלתו. מה פתוח? (שמואל-ב') וימדרם בחבל. באותו חבל נחלתו היה. כל אותן שחייו מאותו רגע, אותו חבל אהו בהם. כתוב מלא החבל. מה זה מלא החבל? אלא אותו שפטות ישעה מלא כל הארץ כבודו. ומה היה אומר, זהו להחיות וזהו להמית. והוא חבל אמן באותם שנראי להמתה. בandal זה אמן בחבל, ופשט חבל על מה שעשו באותו חבל נחלתו.

ובדין, גדרון השמיד כל אותן הערע, שלא השאיר מהם מכל אליו שהזיקו לישראל בעצה או בדבר אחר. וכך כל אלו שהזיקו לישראל, הקדוש ברוך הוא שומר להם שנאה ולוקם מהם נקמות. אבל אם עתדים לבא מהם טוב לעולם, מאירך רגוז ואפו אם עד שיצא אותו טוב לעולם, ואחר כך לוקם נקמה ורין מכם. אמר רבבי אלעזר, כך זה בונדי, וזהו ברור הדבר. אמר אותו פינוק, מכאן והלאה

דעגנון מלך דמואב היה. מית עגנון, רקטייל ליה אход. ומנו מלך אחר, ורק אברתיה אשתחארת, והות בבי אומנא, ובשדי מואב. כיון דאתא פון אלימלה, נספה לבריה.

יאו תימא דגיריה אלימלה פון. לא. אלא כל אורחי ביה, ומיכלא ומשתיא אויליפת. אימתי אתגירתה. לבטר פד אולת בנעמי, בדין אמרת, רות א' עמק עמי ואלהיך אלחי. נעמה

בבני עמון ביום דוד נפקא. בדין שראת רוח קדשא על דוד. אמר ליה, דוד, פד כל עולם מדינא, ואפילנא ערבין, ישראל חבל נחלתו הוא, דכירנא מה דעבדו מואב בחבל נחלתו. מה פתיב, (שמואל ב') וימדרם בחבל. בההוא חבל נחלתו יי'. כל איינון דהוא מההוא זרעא, היה חבל אחד בהוד.

בתיב (שמואל ב') מלא החבל. מהו מלא החבל. אלא ההוא דכתיב, (ס"א ביה) (ישעה ו) מלא כל הארץ כבודו. והזה אמר, דא הויא לאחיה, ורק הוא לקטלא. בההוא חבל אחד באינון דאתחזון לקטלא. בגין כך אחד בחבל, ופשיט חבל, על מה דעבדו בההוא חבל נחלתו יי'.

ימדנון, גדרון שצוי כל ההוא זרעא, דלא אשair מניהו, מפל איינון דאבא אישו ליישראל בעיטה, או במלחה אחריה. ולכללו דאבא אישו ליישראל, קדשא בריך הוא בטיר לוון דבבו, ונintel מניהו ניקמין. אבל אי זמיגין למיתה מניהו טב לעולם, (דף ק"צ ע"ב) אריך רוגזיה ואביה עמהון, עד דיפיק בהוא טב לעולם, ובטר כן נטיל ניקמא ודינא מניהו. אמר רבבי אלעזר, וכי הוא ורק א' בריינו דמלחה. אמר ההוא ינוקא, מכאן